

Schöner Wohnen, of Beter Leven en Meer Geluk

pagina 107:

Het is tegenwoordig beslist niet zo eenvoudig om een slaapkamerinterieur samen te stellen, dat er zo romantisch uitziet als het hier afgebeelde. Pluche en prulletjes uit oma's jonge jaren zijn onderdehand al heel wat kostbaarder geworden dan nieuwe dingen. Zo'n prachtig metalen bed als u hier ziet, zal nog maar zelden bij de vuilnisbak worden aangetroffen. Voor de hemel werd dezelfde stof gebruikt als voor de sprei. Dat maakt het geheel nog indrukwekkender. Vooral de hoeken van deze slaapkamer zijn met de grootste zorg en toewijding ingericht. In de ene ziet u een wastafel staan met een flink formaat spiegel. In dienst van de schoonheid. In de hoek ertegenover staat een gastvrije bank met hemelsblauwe bekleding. Voor die bank nog een rond tafeltje met een bizarre lamp erop. Rechts vooraan op de foto nog een tafel, waaraan u heerlijk rustig een gezellige brief kunt schrijven.

Uit de bijlage met Nederlandse vertalingen Schöner Wohnen, januari 1973.

Links: illustratie uit een advertentie van Interlück

Midden en rechts: interieur Annie Apol

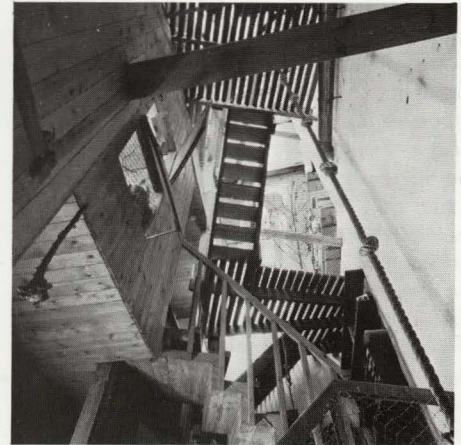
In de talrijke populaire tijdschriften voor binnenhuisarchitectuur en interieurverzorging, worden de lezer/kijker voorbeeldige eetkamers, salons, slaapkamers, keukens, balcon, terrassen en tuinen aangeboden door middel van de kleurenfotografie. Als het de opzet van het tijdschrift is om marktvoorlichting te verschaffen, zijn de foto's doorgaans zakelijk en documentair. Maar in andere bladen, waaronder de bekendste als 'Schöner Wohnen', gaat het niet alleen om voorlichting maar ook, of meer nog, om esthetische vorming en zelfs beïnvloeding. Zoals in de modetijdschriften de nieuwste creaties van de Haute Couture op verleidelijke wijze worden voorgesteld, zo vindt men in 'Schöner Wohnen' allerlei begeerlijke woonensembles uigesteld. De kleurenfoto's hebben daar een duidelijke suggestieve functie; de foto is er niet zozeer een nuchter document maar een 'verhaaltje', - en in de meeste gevallen een romance. Soms is zo'n romance heel precies. In 'Schöner Wohnen' van januari 1973 stond een grote foto van een zacht verlicht vertrek waarin een zeer groot, laag en comfortabel bed een centrale plaats innam. Op het bed lag, wulps gedraaid, een bijna naakt meisje dat vol verwachting naar een half geopende deur keek. Door die deur kwam helder licht naar binnen: kennelijk was het de badkamer, daarachter, waar de minnaar zich gereed maakte. Het motto bij deze foto was: 'Spielwiese für verliebte', in de nederlandstalige bijlage vertaald als: 'Speelweide voor stoere jongens en hun liefje'. Dat is niet mis te verstaan.

Een andere foto, uit dezelfde serie 'Slaapkamers voor individualisten' in het genoemde nummer van 'Schöner Wohnen', is heel wat geheimzinniger. Een dromerige kamer in groen en bruin en beige, diffuus verlicht, met meubels en bric-à-brac uit verschillende stijlperiodes, aan de muur herinneringen aan het verleden; op het bed een mooi meisje dat peinzend iets uit een blauwglazen schaal neemt, een bonbon wellicht. In de beschrijvende tekst wordt de slaapkamer 'romantisch' genoemd (met 'pluche en prulletjes

Interieur Annie Apol
Interieur bOb Van Reeth

uit oma's jonge jaren'); de voorwerpen suggereren een persoonlijke keus, maar de inrichting met veel open ruimte, de rechthoekige plaatsing van de meubels, en de zorgvuldig op elkaar afgestemde kleuren, maken dit interieur volstrekt modern, - bij het schematische af. Maar, wat is het voor een meisje dat zo woont? Daar zit zij dromerig, een beetje melancholiek wellicht, op het bed; alleen, maar het bed is voor twee personen. Zij is gebuind als de play-girls uit de reisfolders van de Club Méditerranée, maar op de voorgrond, op het hoge tafeltje, staat een slanke vaas met lelies: eeuwenoud symbool voor maagdelijkheid.

De foto is onbestemd, en nodigt uit tot 'dromen', - en dat maakt dat een kamer als deze nauwelijks nog als werkelijkheid kan worden ervaren. In de droom raakt de kamer vervuld van een andere betekenis: beter leven en meer geluk. Dat effect is er niet in de veel zakelijker foto's van het interieur van Annie Apol. Die zijn documentair en precies, en laten de persoonlijkheid zien en de smaak van degene die er werkelijk in 'woont'. Een foto uit 'Schöner Wohnen' is altijd onpersoonlijk; zij toont immers niet een interieur van 'iemand' maar een droom voor 'iedereen'.

R.H.Fuchs
Wetenschappelijk medewerker
Prentenkabinet der Rijksuniversiteit Leiden

